

[Statsministeren.]

Derfor fandt vi det tvingende nødvendigt at finde en løsning om gennemførelse af et samlet program af direkte beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, fastsættelse af et rimeligt loft over stigningen i befolkningens boligudgifter, styrkelse af de offentlige finanser og også om indholdet af en ny forsvarsaftale.

Ikke mindst de forslag, der skal nedbringe arbejdsløsheden og dæmpe stigningen i boligudgifterne, har en snæver sammenhæng med virkeliggørelsen af den fastlagte indkomstpolitik.

Det var derfor rimeligt at indbyde de partier, som står bag indkomstpolitikken, til forhandlinger om disse meget vigtige spørgsmål. Men det var også afgørende at få partiet venstre med, da dette parti er deltager både i det eksisterende boligforlig og det eksisterende forsvarsforlig.

Jeg kan kun dybt beklage, at afstanden til venstres synspunkter – ikke mindst på det bolig- og beskæftigelsespolitiske område – og dermed muligheden for at finde et samlet forlig var så stor, at regeringen og de fem partier i enighed – i enighed – måtte konstatere, at venstre foretrak at give afkald på at finde en fælles løsning.

Desværre blokerede dette negative udfald mulighederne for at komme igennem med en løsning,

som ville have lagt loft over boligudgifterne i overensstemmelse med den aftalte indkomstpolitik,

som ville mildne virkningerne af overgangen til den 16. alm. vurdering,

som ville have styrket statsfinanserne,

som ville have sikret ro om forsvarets arbejde i de kommende år, og

som ikke mindst ville have sikret arbejde til tusinder af mennesker, som ellers ville blive arbejdsløse.

Regeringen må i den nuværende situation realistisk erkende, at det ikke er muligt at komme igennem med disse stærkt påkrævede forslag i det nuværende folketing. Det betyder ikke, at regeringen giver op over for de problemer, vi står over for.

Regeringen ønsker tværtimod at leve op til befolkningens forventninger om tryghed og fornyet fremgang gennem handling – og ikke ved opgivende laden stå til.

Derfor henvender vi os direkte til vælgerne og beder om deres støtte.

Jeg har i dag indstillet til Dronningen, at der udskrives nyvalg til folketinget til afholdelse tirsdag den 15. februar 1977. Dronningen har tiltrådt indstillingen, og dette er meddelt folketingets formand.

Formanden:

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse:

»Statsministeriet,

København, den 22. januar 1977.

Hermed skal jeg meddele, at Hendes Majestæt Dronningen ved Åbent Brev af 22. januar 1977 har bestemt, at valg til folketinget udskrives til afholdelse tirsdag den 15. februar 1977.

Jeg vedlægger det originale Åbne Brev.

sign. Anker Jørgensen.

Til folketingets formand.«

Det kongelige Åbne Brev har følgende ordlyd:

»Vi Margrethe den Anden, af Guds nåde Danmarks dronning,
Gør vitterligt:

Da det af hensyn til lovgivningsarbejdet i folketinget må anses for ønskeligt, at der afholdes nyvalg til folketinget, bestemmer Vi herved, at nyvalg til folketinget afholdes tirsdag den 15. februar 1977.

For så vidt angår valget på Færøerne og i Grønland, er det overladt til rigsombudsmanden og landshøvdingen at bestemme dagen for valgets afholdelse.

Givet på Amalienborg, den 22. januar 1977.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl
sign. Margrethe R.«

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Hvis det skulle blive nødvendigt at indkalde folketinget til møde inden folketingsvalget, vil meddelelse herom samt om tidspunkt og dagsorden blive tilstillet medlemmerne skriftligt.

God valgkamp!

Mødet hævet kl. 19.10.